

Sygn. akt VI RCa 40/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny - Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	Lech Dłuski
Sędziowie:	Hanna Niewiadomska, Andrzej Hinz (ref.)

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2020 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniego K. G. reprezentowanego przez matkę E. G.

przeciwko A. M. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 11 grudnia 2019 III RC 278/19

1. oddala apelację.

2. odstępuje od obciążenia powoda kosztami procesu za instancję odwoławczą.

Hanna Niewiadomska Lech Dłuski Andrzej Hinz

Sygn. akt: VI RCa 40/20

UZASADNIENIE

E. G., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda K. G., w pozwie z dnia (...) r. wniosła o podwyższenie alimentów ustalonych na rzecz powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie III RC 648/16, z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu. Żądała również obciążenia pozwanego na jej rzecz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pozwany A. M. (1) odpowiadając na pozew domagał się jego oddalenie w całości.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019r w sprawie III RC 278/19 zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda tytułem podwyższonych alimentów kwoty po 600,- zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 1 grudnia 2019r. W pozostałej części powództwo zostało oddalone. Sąd Rejonowy odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi oraz wzajemnie zniósł między stronami koszty procesu. Wyrokowi w pkt. I nadano również rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletni K. G., urodzony (...) w O., jest synem A. M. (1) i E. G..

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2017 r. wydanym w sprawie III RC 648/16 Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od A. M. (1) tytułem obniżonych alimentów na rzecz małoletniego K. G. kwotę po 500 zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniego – E. G. do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych aktem notarialnym zawartym przed notariuszem I. Ś. (...)r.

W tym czasie małoletni K. G. miał (...) lat. Uczęszczał do przedszkola, za które opłata wynosiła ok. 210 zł. Ponadto uczestniczył w odpłatnych zajęciach dodatkowych: taekwondo, gry w szachy, zajęciach tanecznych, których łączny miesięczny koszt wynosił 165 zł. Chłopiec nie miał kontaktu z ojcem.

Matka małoletniego zatrudniona była wówczas na zastępstwo w U. O. na stanowisku (...). Pobierała wynagrodzenie w kwocie 2.420 zł brutto miesięcznie. Otrzymywała również świadczenie wychowawcze w wysokości 500 zł. E. G. wraz z synem mieszkała we własnym mieszkaniu, za które opłaty mieszkaniowe wynosiły 482 zł miesięcznie. Rachunki za energię elektryczną wynosiły średnio ok. 200 zł. Ponadto spłacała raty za meble dla małoletniego w wysokości 41,43 zł, poniosła także koszty wyprawki w wysokości 50 zł, ubezpieczenia 32,50 zł oraz opłaty za radę rodziców 150 zł.

Pozwany nie pracował, był zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Podejmował prace dorywcze na podstawie umowy zlecenia w zakresie (...), otrzymując 1850 zł brutto. Z uwagi na schorzenia kręgosłupa A. M. (1) pozostawał pod kontrolą poradni (...). W celu poprawy zdrowia miał zostać poddany rehabilitacji.

Pozwany pozostawał w związku małżeńskim z M. M., z którą ma (...) dzieci: W. i A.. Żona powoda zatrudniona była w Biurze (...). Rodzina korzystała ze świadczeń z pomocy społecznej w postaci (...)w wysokości 570 zł oraz zasiłku (...)w kwocie 240 zł. Łączny dochód rodziny wynosił ok. 2430 zł. Rodzina mieszkała w mieszkaniu lokatorskim z zasobów (...) w O.. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania wynosił 917,45 zł. Dodatkowo pozwany opłacał energię elektryczną w kwocie ok. 270 zł za dwa miesiące.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy ustalił, że **obecnie małoletni** K. G. ma (...) lat. Jest dzieckiem zdrowym, niewymagającym przewlekłego leczenia; uczęszcza na prywatne wizyty stomatologiczne. Koszty leczenia ponosi jego matka. Jest uczniem Szkoły (...) nr(...) w O.. Opłata semestralna za komitet rodzicielski wynosi 50 zł, zaś za ubezpieczenie 40 zł za rok. Małoletni korzysta z obiadów w szkolnej stołówce, co stanowi wydatek ok. 50 zł miesięcznie. Chłopiec uczęszcza na zajęcia nauki pływania, co kosztuje 110 zł miesięcznie. W ostatnie wakacje był na dwóch tygodniowych wyjazdach kolonijnych, co stanowiło wydatek w wysokości 1650 zł. Uczestniczył także w półkoloniach, a ich koszt wyniósł 135 zł. W styczniu 2019 r. małoletni wraz z matką podróżowali do E.. Koszty wycieczki zostały pokryte przez dziadków macierzystych K., a następnie spłacone przez jego matkę. W związku z rozpoczęciem przez małoletniego nauki szkolnej w (...) r. E. G. poniosła koszty zakupu mebli do pokoju syna, w tym biurka i fotela biurowego za ok. 500 zł.

Sąd Rejonowy wskazał również, że **E. G.** pracuje tam, gdzie wcześniej. Uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ok. 2.350 zł netto miesięcznie. Pobiera (...), wczasy pod gruszą w wysokości ok. 1.500 zł brutto, dwa razy do roku otrzymuje premię w wysokości ok. 1000 zł netto. Ponadto pobiera świadczenie wychowawcze 500+. Dysponuje majątkiem w postaci lokalu mieszkalnego o powierzchni 50 m². Za czynsz płaci 500 zł miesięcznie, za energię elektryczną ok. 150-200 zł co dwa miesiące, za internet 30 zł miesięcznie, za swój telefon 50 zł miesięcznie. Co kwartał doładowuje kartę sim w zegarku małoletniego za kwotę 50 zł. Raz w roku opłaca podatek od nieruchomości w wysokości 62 zł.

Małoletni nie utrzymuje kontaktu z ojcem. Pozwany widział syna po raz ostatni w 2016 r. podczas wyrabiania małoletniemu paszportu. E. G. w wychowywaniu syna wspierają jej rodzice. W 2018 r. doszło do spotkania E. G. i A. M. (1). Rodzice małoletniego dyskutowali na temat roweru dla syna oraz ewentualnych kontaktów małoletniego z ojcem, jednakże nie doszli do porozumienia w tej kwestii.

Odnośnie aktualnej sytuacji **pozwanego** Sąd Rejonowy ustalił, że świadczy on pracę na stanowisku (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. Zatrudniony jest na podstawie umowy na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w wysokości 3.500

zł brutto. Pozwany otrzymuje premie kwartalne, jednakże ich wysokość uzależniona jest od osiągniętych wyników i oscyluje w granicach 1.000-1.300 zł, a nadto w okresie świątecznym otrzymuje bony zakupowe na kwotę 300 zł. Pozwany podejmuje prace dorywcze. Za (...) dla firmy (...) zarobił 1000 zł, okazjonalnie (...) lub zajmuje się (...).

Małżonka pozwanego M. M. jest (...). Jej wynagrodzenie z tego tytułu wynosi ok. 3000 zł brutto miesięcznie. Małżeństwo otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+ na młodszą córkę. Do czerwca 2019r. pobierali także dodatek (...) w kwocie 157,72 zł miesięcznie.

Wynagrodzenie A. M. (1) podlega zajęciu komorniczemu w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w przedmiocie alimentów. Z tego względu pozwanemu z wynagrodzenia wypłacana jest kwota ok. 1000-1100 zł miesięcznie. Zaległość alimentacyjna pozwanego wobec powoda na dzień 22 lipca 2019 r. wyniosła 20.277,82 zł, zaś odsetki 432,16 zł. Również wynagrodzenie M. M. podlega zajęciu - po potrąceniu żona otrzymuje ok. 2100 zł. Małżeństwo przeznacza 980 zł miesięcznie na zapłatę czynszu i zaliczki na wodę, 150-200 zł co dwa miesiące na energię elektryczną oraz 53 zł na osobę za wywóz śmieci. Ponoszą również koszty ubezpieczenia na życie.

Najstarsza córka pozwanego – W. studiuje w B.. Rodzice przekazują na jej utrzymanie ok. 500-600 zł miesięcznie, a ponadto dokonują opłat za najem mieszkania w wysokości 460 zł miesięcznie. W. M. w czasie wolnym od zajęć akademickich zajmuje się (...) w ramach (...). Z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości ok. 500 zł miesięcznie.

A. M. (2) jest uczennicą (...) klasy szkoły (...). Dziewczynka osiąga słabe wyniki w nauce. Ze względu na problemy z nauką języka angielskiego, małoletnia w minionym roku szkolnym uczestniczyła w kursie językowym, którego całkowity koszt wyniósł ok. 1.800 zł. Obecnie nie uczestniczy w zajęciach dodatkowych, bo pozwany i jego żona nie są w stanie ich opłacić.

Pozwany nadal leczy się na schorzenia kręgosłupa. Średnio dwa razy do roku korzysta z bezpłatnej rehabilitacji. Żona pozwanego choruje na nadciśnienie i z tego względu przyjmuje stałe leki.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Sąd jako podstawy prawne swojego procedowania i rozstrzygnięcia przywołał treść art. 138 kro i art. 135 kro wskazując, że przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Zdaniem Sądu Rejonowego do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się, bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania, bądź też w przypadku utraty dotychczasowych a także w przypadku zwiększenia się, bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego, jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody, bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

Zdaniem Sądu Rejonowego naturalny rozwój dziecka pociąga za sobą wzrost jego usprawiedliwionych potrzeb, tak bytowych jak i edukacyjnych, zaś w przedmiotowej sprawie od czasu ostatniego procedowania w przedmiocie alimentów minęły niespełna (...) lata. Sąd podkreślił, że sam upływ czasu i związany z tym spadek siły nabywczej pieniądza, a także naturalna zmiana sytuacji życiowych czynią zasadną konieczność zweryfikowania wysokości zasądzonych alimentów. Dodatkowo małoletni rozpoczął edukację szkolną, przez co również zwiększył się zakres jego usprawiedliwionych potrzeb.

W kolejnym rzędzie Sąd Rejonowy ocenił wydatki związane z edukacją oraz dodatkowymi zajęciami małoletniego powoda, wskazując, że wydatki związane z zajęciami pływackimi małoletniego są zawyżone. Sąd zaznaczył w szczególności, że choć przedstawicielka ustawowa powoda deklarowała, że syn pobiera odpłatne lekcje gry na gitarze, a w przyszłości będą to również lekcje gry w szachy, to jednakże nie udokumentowała wysokości tych wydatków, jak i okoliczności ich rzeczywistego ponoszenia.

Sąd uznał również za uzasadnione podawane przez matkę powoda wydatki na przystosowanie jego pokoju do potrzeb szkolnych zaznaczając wyraźnie, że choć jest wydatek znaczny to ma wszakże charakter jednorazowy.

W ocenie Sądu Rejonowego przeprowadzone postępowanie dowodowe a także wskazania doświadczenia życiowego dowodzą, że żądania strony powodowej są zbyt wygórowane. Sąd nie zgodził się z wywodami strony powodowej, aby miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda oscylowały na poziomie 2000,- zł. Tym bardziej nie jest to możliwe w sytuacji, gdy jego matka zarabia około 2.350,- zł netto miesięcznie. Sąd podkreślił, że potrzeby małoletniego powoda są typowe dla rówieśników – małoletni jest zdrowym, prawidłowo rozwijającym się dzieckiem; nie wymaga przewlekłego leczenia. Wydatki na leki mają charakter okazjonalny i sezonowy w związku z przeziębieniami, podobnie jak wydatki na stomatologa. Odpadły również wydatki na przedszkole małoletniego.

Podsumowując Sąd Rejonowy wywiódł wniosek, że uwzględnienie żądań powództwa w całości nie tylko prowadziłoby do przeniesienia zasadniczej części kosztów utrzymania syna na pozwanego, ale dawałoby podstawy do uznania, że koszt utrzymania ośmioletniego zdrowego dziecka przewyższa koszt utrzymania osoby dorosłej, której jedynym źródłem dochodu jest wynagrodzenie za pracę w minimalnej wysokości.

W następnej kolejności Sąd Rejonowy wskazał, że od czasu ustalenia alimentów w obowiązującej wysokości nieznacznej poprawie uległa sytuacja majątkowa pozwanego, który podjął zatrudnienie i uzyskuje stałe dochody. Sąd zaznaczył przy tym, że obecnie powód spłaca zaległości alimentacyjne i po potrąceniach dysponuje zarobkami na poziomie około 1.100,- zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy miał również na uwadze, że możliwości zarobkowe pozwanego są znacznie ograniczone, co związane jest głównie z jego problemami zdrowotnymi. Twierdzenia przedstawicielki ustawowej powoda, że pozwany uzyskuje wyższe aniżeli deklarowane dochody nie zostały przez nią udowodnione. Sąd dał wiarę pozwanemu, że dodatkowe prace wykonywane przez niego dorywczo nie są stałym i znaczącym źródłem jego dochodów.

W kolejnym rzędzie Sąd Rejonowy wskazał, że obowiązek alimentacyjny ciąży na obojgu rodzicach. Zdaniem Sądu choć przedstawicielka ustawowa powoda samodzielnie wychowuje syna - czyni osobiste starania o wychowanie syna, to jednakże nie może oczekiwać, iż pozwany będzie ponosił zasadniczą większość kosztów utrzymania małoletniego, szczególnie gdy znajduje się ona w dużo lepszej sytuacji majątkowej. Sytuacja materialna matki małoletniego powoda ulega znacznej poprawie – obecnie pracuje na podstawie umowy na czas nieokreślony. Oprócz stałych dochodów, otrzymuje premie, (...)oraz świadczenia z funduszu socjalnego. Dodatkowo dysponuje majątkiem w postaci lokalu mieszkalnego. Przede wszystkim przeciwieństwie do pozwanego, który łoży na utrzymanie (...) dzieci, na utrzymaniu E. G. pozostaje jedynie małoletni powód.

Oceniając zasadność powództwa Sąd uwzględnił także fakt, iż obie rodziny korzystają ze świadczeń przyznawanych w ramach programów rządowych. Sąd Rejonowy zaznaczył przy tym, że choć świadczenie wychowawcze 500 + nie może być wliczane do dochodów rodziny, to jednakże stanowi ono realne zasilenie domowego budżetu.

Uwzględniając żądania z jakimi wystąpił powód jedynie częściowo Sąd Rejonowy oddali powództwo w pozostałym zakresie.

Na podstawie 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi, z uwagi na jego trudną sytuację finansową.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd przywołał treść art. 100 k.p.c.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty Sąd Rejonowy nadał rygor natychmiastowej wykonalności..

Od powyższego wyroku apelację wniosła przedstawicielka ustawowa powoda zaskarżając go w pkt. II, III i IV. Wyrokowi Sądu I instancji zarzuciła:

- 1) całkowity brak rozważenia, że pozwany od 2011r łożył na rzecz powoda po 500,- zł, a tak duży upływ czasu i zwiększające się potrzeby powoda uzasadniają podwyższenie alimentów w większym zakresie
- 2) brak należytego rozważenia istotnej zmiany okoliczności po stronie pozwanego w stosunku do sytuacji życiowej w jakiej znajdował się przed (...) lata, kiedy to w czasie orzekania w dniu 23 stycznia 2017r był osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, a obecnie posiada stałe dochody w wysokości 3.500,- zł brutto
- 3) niewspółmierne do obowiązków pozwanego danie priorytetowego znaczenia obciążeniom jakie pozwany i jego żona spłacają miesięcznie z tytułu zaciągniętych zobowiązań finansowych i nie uiszczanych alimentów, co było skutkiem wyborów pozwanego i nukaniem przez niego odpowiedzialności, a nie nadzwyczajnymi okolicznościami
- 4) naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. poprzez całkowite zaniechanie wskazania jakie są obecnie uzasadnione koszty utrzymania małoletniego powoda, które kwoty są zaś wygórowane i w jakim zakresie okoliczności uległy zmianie i uzasadniają podwyżkę alimentów o 100 zł miesięcznie, co uniemożliwia kontrolę prawidłowości zaskarżonego orzeczenia
- 5) naruszenie art. 135 § 2 k.r.o. poprzez nieprawidłowe jego zastosowanie i brak nałożenia na pozwanego obowiązku pokrywania kosztów utrzymania powoda w całości lub w znacznej części, w sytuacji gdy pozwany w żadnym zakresie i od lat nie czyni osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka, a wszelkie nakłady i stania w tym zakresie spoczywają na matce małoletniego
- 6) naruszenie art. 135 § 3 k.r.o. poprzez pośrednie uzasadnienie odmowy podwyższenia alimentów faktem pobierania przez matkę powoda świadczenia 500 +, które ustawowo zostało wprost wyłączone jako nie mające wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych
- 7) całkowity brak rozważenia zmiany okoliczności w zakresie znacznej poprawy sytuacji majątkowej pozwanego, czego dowodzi zaprzestanie pobierania świadczeń socjalnych przez rodzinę pozwanego
- 8) całkowity brak wyjaśnienia podstaw podwyższenia alimentów od dnia 1 grudnia 2019r, a nie jak tego domagał się powód od dnia wniesienia pozwu
- 9) naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c. poprzez brak zasądzenia na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego, pomimo częściowego przegrania sprawy przez pozwanego, który domagał się oddalenia pozwu w całości
- 10) naruszenie art. 113 pkt. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, poprzez odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, w sytuacji gdy pozwany nie domagał się zwolnienia od kosztów

W oparciu o podniesione zarzuty domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez:

- 1) podwyższenie należnych powodowi alimentów do kwoty po 1.200,- zł miesięcznie płatnych do 10 – tego dnia każdego miesiąca, do rąk matki powoda, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek rat poczynając od kwietnia 2019r
- 2) obciążenie pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania za II instancję
- 3) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego za obie instancje według norm przepisanych

ewentualnie domagała się uchylecia zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

Odpowiadając na apelację powódki pozwany domagał się jej oddalenia oraz zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów procesu za instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Podniesione przez powoda w apelacji zarzuty, nie są trafne. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własną dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę zebranego materiału dowodowego i poczynione na tej podstawie prawidłowe ustalenia faktyczne.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda słusznie wskazując, że pozostają one na poziomie typowym dla jego rówieśników. Przedstawiane przez przedstawicielkę ustawową powoda koszty utrzymania syna trafnie zostały uznane za wygórowane i nie znajdujące uzasadnienia zarówno w przeprowadzonych dowodach jak również we wskazaniach wiedzy i doświadczenia życiowego. Pomimo tego – na co wskazywała skarżąca – że Sąd Rejonowy nie wskazał jaką konkretnie kwotę przyjął za miesięczne koszty utrzymania powoda, to jednak na podstawie jego ustaleń kwotę tę można oszacować na poziomie 1000 – 1200,- zł miesięcznie.

W kolejnym rzędzie podnieść trzeba, że w ocenie Sądu Okręgowego brak jest również podstaw do podważania trafności dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny aktualnej sytuacji materialnej pozwanego, a w szczególności zakresu jego możliwości zarobkowych jak i ponoszonych przez niego koniecznych wydatków. Sytuacja materialna pozwanego uległa poprawie – podjął zatrudnienie. Tym nie mniej na możliwości finansowe pozwanego wskazują nie tylko jego dochody, ale również zobowiązania, ograniczenia zdrowotne i koszty utrzymania, które to wszystkie okoliczności Sąd Rejonowy uwzględnił wydając swoje rozstrzygnięcie. Pomimo tego, że przed trzema laty pozwany był osobą, a obecnie posiada stałe dochody na poziomie 3.500,- zł brutto (a okresowo nawet nieco więcej) nie jest on w stanie płacić żądanych przez powoda alimentów.

Wbrew podnoszonym w apelacji zarzutom Sąd Rejonowy dostrzegł i uwzględnił postępowanie pozwanego, który od wielu lat nie utrzymuje kontaktów z synem. Skutkiem powyższego przedstawicielka ustawowa powoda niezależnie od zaangażowania finansowego sama w całości ponosi trud związany z opieką nad synem i jego wychowaniem. Sytuacja taka niewątpliwie jest niewłaściwa i powinna ulec zmianie. Tym nie mniej jednak nie uzasadnia to jeszcze - co prawidłowo sygnalizował Sąd Rejonowy - przerzucenia całych kosztów utrzymania małoletniego powoda na jego ojca. Tym bardziej w sytuacji, gdy nie pozwala na to sytuacja materialna tego ostatniego.

Wbrew zarzutom apelacji rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie zostało również uzależnione od świadczeń z pomocy społecznej jakie utrzymują stron, a w szczególności od świadczenia 500 + jakie pobiera przedstawicielka ustawowa powoda.

W konsekwencji zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy wszechstronnie i rzetelnie rozważył wszystkie okoliczności sprawy, zarówno te dotyczące wzrostu i zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, wiążących się z nimi wydatków jak również dotyczące zmiany w sytuacji materialnej i osobistej pozwanego, jego dochodów i kosztów utrzymania. Na tej podstawie Sąd Rejonowy prawidłowo podwyższył należne powodowi alimenty o 100,- zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego nietrafne są również te zarzuty apelacji, które dotyczą terminu od jakiego Sąd Rejonowy podwyższył należne powodowi alimenty. Sąd Rejonowy kierując się zasadą wyrażoną w art. 316 § 1 k.p.c. oceniał stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W rezultacie oceniając żądania powoda przez kryteria z art. 138 k.r.o. i art.135 § 1 k.r.o. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił datę, od jakiej przyznał powodowi podwyższone alimenty. Za takim rozstrzygnięciem przemawiało również wcześniejsze oddalenie złożonego przez powoda wniosku o zabezpieczenie.

W następnej kolejności wskazać trzeba, że Sąd Okręgowy kontrolując zaskarżone rozstrzygnięcie nie znalazł podstaw do dokonania jego korekty również w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku

jest wprawdzie w tym zakresie bardzo lakoniczne, ale trafnie wskazuje podstawę prawną podjętej decyzji. Natomiast okoliczności sprawy, a w szczególności fakt, że strona powodowa wygrała sprawę w niewielkim zakresie dowodzą słuszności podjętej decyzji.

W ostatnim rzędzie zaznaczyć należy, że skarżąca nie posiada interesu prawnego do skarżenia wyroku Sądu I instancji w zakresie w jakim dotyczy on rozstrzygnięcia o kosztach sądowych, od ponoszenia których sama była zwolniona z mocy ustawy.

W rezultacie mając na uwadze wszystkie podniesione okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda uznając ją za niezasadną.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczona na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że obciążenie małoletniego powoda kosztami na rzecz jego ojca byłoby sprzeczne z poczuciem sprawiedliwości.